

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
[www.philosophical-research.org]

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α. ΠΙΕΡΡΗΣ

ΚΥΚΛΟΣ ΚΘ΄
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2015 - 2016

*Η Ταυτότητα του Ελληνισμού
στην Ιστορία (c. 1104 – 404 π.Χ.)*

*Ἡ
ἡ Αιωνιότητα στον Χρόνο
(Παραλλαγές στο «Γνώθι σαυτόν»)*

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ 1^ο

Πέμπτη 12 Νοεμβρίου 2015

Η πορεία του ανθρώπου στον Χρόνο σηματοδοτείται από τρία μεγάλα ορόσημα καθοριστικά του πεπρωμένου του. Την Νεολιθική Επανάσταση, την Επινόηση της Μεταλλουργίας, και την Ανάδυση του Ελληνικού Τρόπου. Τα ορόσημα αυτά δεν περιορίζονται από την όποια χαρακτηριστική ονοματολογία τους, αλλά συνιστούν τις μείζονες, συνθετικές πολιτισμικές τροπές της ανθρώπινης ιστορίας.

Με την Νεολιθική Επανάσταση η συνέχεια του ανθρώπου με την φύση γίνεται συνέργεια, αποτέλεσμα προσεκτικής παρατήρησης, γνώσης και πειθαρχίας. **Καλλιέργεια γεωργίας, σύσταση και κύρωση θεσμών, εξειδικευμένη εργαλειακή δημιουργία είναι η τριπλή φανέρωση της ουσίας της.**

Στην Εποχή των Μετάλλων συμβαίνει χαρακτηριστικά **αύξηση, συγκέντρωση και οργάνωση ισχύος:** είναι η φάση των συγκροτημένων αυτοκρατοριών στο τόξο από την Ελλαδική χερσόνησο μέχρι την Αίγυπτο και την Βόρειο Αφρική, περί τις ακτές της ανατολικής λεκάνης της Μεσογείου. Εμβληματικοί της αρχής της Δύναμης είναι στον χώρο μας οι «Μυκηναϊκές» οχυρώσεις (εξεχόντως η Τίρυνθα και στου Γλα) και οι θολωτοί τάφοι. Κυριαρχεί επί πλέον επιδεικτικά το «Μέγα» σε Ανατολία, Μέση Ανατολή και Αίγυπτο.

Στην τελευταία περίοδο της Εποχής του χαλκού (ορείχαλκου) η λογική της Αρχής της Δύναμης συγκρούει ανελέητα τους προβεβλημένους φορείς της. Το σύστημα Ισχύος καταρρέει και ο άνθρωπος εισέρχεται στην Εποχή του Σιδήρου.

Δύο παράλληλες ιστορίες αναπτύσσονται και εξελίσσονται και συμπλέκονται εν προκειμένω. Την παλαιά τάξη αντιπροσωπεύει σειρά ρωμαλέων αυτοκρατοριών οικουμενικής ροπής με κέντρα στην ανατολική, ορεινή και βάρβαρη, περιφέρεια των παρακμασάντων πολιτισμών. (Ασσύριοι, Μήδοι, Πέρσες ασκούν κατά διαδοχή την οργανωτική αρχή των χώρων).

Ταυτόχρονα, ανεπηρέαστα, το Νέο, και ες αεί Νέο, αναδύεται στις δυτικές παρυφές της σημαίνουσας οικουμένης, στον Ελλαδικό χώρο. Τον ιδιοχαρακτήρα αυτού του μοναδικού κοσμοϊστορικού φαινομένου θα μελετήσουμε εφέτος – σε μια σειρά διαλογισμών ταυτότητας, παραλλαγές στο θέμα Δελφικής αυτογνωσίας «γνώθι σαυτόν».

Για τα άμεσα προηγούμενα της μεγάλης Ανάδυσης θα συζητήσουμε κυρίως στο πρώτο σεμινάριο της νέας σειράς. Για τους σπασμούς στο τέλος της Εποχής του Χαλκού. Για την ιστορική προετοιμασία του Νέου και Νεαρού. Για την τάξη του Κόσμου, τον Ρυθμό της Ιστορίας – και για την τελεολογία της.

Γιατί Πεπρωμένο είναι ακριβώς το «τι ην είναι» του όντος, αυτή η ουσία του. Το ον θα γίνει αυτό που ήταν να είναι, δηλαδή ο γνήσιος εαυτός του. Η ύπαρξη δεν προηγείται της ουσίας. **Μόνο ενστικτώδες αίσθημα υστερήματος θα επεδίωκε την ακύρωση της άφατης χαράς από την πλήρωση εις τελειότητα της ουσίας σου, μόνο αθεράπευτη μειονεξία θα βυσοδομούσε την υπόπτευση της τελεσιουργού ηδονής από την εκ-πλήρωση της μοίρας σου.**

Ούτε θα παρακολουθήσουμε την νεωτερική αγκύλωση της σκέψης που δουλεύει με αγεφύρωτες αντιθέσεις. Ουσία και ύπαρξη συμπίπτουν στο απόλυτο Είναι. Η διάκρισή τους στα όντα είναι θέμα του Λόγου, όχι του Νου. Λέμε λοιπόν ότι υπάρχει το ον όταν είναι κάτι, δηλαδή ότι υπάρχει κάτι όταν είναι κάτι. Το ωρισμένο, το περατωμένο, η Μορφή, είναι αυτό που μπορεί να υπάρχει, που υπάρχει και που αναγκαία υπάρχει – και τίποτε άλλο εκτός από την μορφή δεν υπάρχει. Η αοριστία δεν μπορεί να υπάρχει, στερείται της δύναμης της ουσίας. Αοριστία υπάρχουσα είναι ελαττωματική μορφή που υπάρχει υστερηματικά. Η ταυτολογία «είναι (υπάρχει) κάτι θα πει είναι (υπάρχει) **κάτι**» βοηθάει να εξηγήσουμε ότι την πληρότητα της ύπαρξής μας εξασφαλίζουμε δουλεύοντας για την τελειότητα της ουσίας μας, και όχι αντιστρόφως. (Το ανάποδο γίνεται θεωρητικά, αλλά είναι άκρως επικίνδυνο, και πρακτικά πάντοτε ρωμαντικό).

Θα τα αναλύσουμε αυτά στις νοερές παραλλαγές μας κατά την διάρκεια του έτους, έτους σημαδιακού και αποτρόπαιου.

Στην πρώτη συνάντησή μας θα φέρω σε τριπλή αντίστιξη τις θεμελιώδεις φάσεις της ανθρώπινης πορεία στον χρόνο (παλαιολιθική, νεολιθική εποχή, εποχή του χαλκού, του σιδήρου), με τον Ησιόδειο μύθο των Εποχών (χρυσή, αργυρά, χάλκινη, ηρωική, σιδηρά) και με την θεωρία μου του τριπλού ανθρώπινου βιώματος του χθόνιου, του ουράνιου και του ολύμπιου.

Αυτήν την Πέμπτη, 12 Νοεμβρίου του «αποφράδος» χρόνου 2015, στις 8.30 το βράδυ, αρχίζουμε τις ευοίωνες νοερές δια λόγου αναδιφήσεις των βιωμάτων μας, με θέμα προβληματικής κατά το πρόγραμμα που έχω στείλει, ως εξής:

Μέρος Α΄

Η Μεγάλη Γέννα

1) Πέμπτη, 12 Νοεμβρίου 2015

Οι Αγώνες Ισχύος στο Τέλος της Εποχής του Χαλκού.

Η Μάχη του Kadesh και ο Τρωικός Πόλεμος.

Τα σεμινάρια θα περιλαμβάνουν ανάλυση και συζήτηση.

Θα πραγματοποιούνται στην Αίθουσα Διαλέξεων του Μεγάρου Λόγου και Τέχνης, Πλατεία Γεωργίου Α΄, 2^{ος} όροφος.

Το πρώτο σεμινάριο αυτήν την Πέμπτη θα λάβει χώρα στο Βιβλιοπωλείο του Λεωνίδα Πανόπουλου ANIMA LIBRI (38° 15΄) Κολοκοτρώνη 34 μεταξύ Κορίνθου και Μαιζώνος αριστερά κατερχομένω.